

Gemeente van onze opgestane Heer,

Wat een rijkdom zit er in deze tekst, die ons voorgelezen is (Joh 20:1-18).

Pasen, dat is: de opgestane Heer, de overwinning op de boze machten, dat is leven! Dat is goed nieuws voor de wereld, voor u en mij! Dat is de goede boodschap, het blij makende evangelie van Jezus.

Je zou dit goede evangelie zo kunnen omschrijven:

God wil, dat het ons goed gaat.

U vraagt: hoe kunt u dat zo zeggen?

Wel, dat staat toch op meerdere plaatsen in onze bijbel!

Denk maar eens aan de profeet Jesaja. Ik citeer ⁵⁵:1:

O, alle dorstigen, komt tot de wateren, en gij die geen geld hebt, komt, koopt en eet; ja komt, koopt zonder geld en zonder prijs wijn en melk.

Iedereen krijgt een uitnodiging om deel te nemen aan het heil van de Here, om deelgenoot te worden in het eeuwige Verbond van God met ieder die in Hem gelooft. Dat betekent dus dat de mens, wij, actief moet zijn om de Here te zoeken. Wij moeten positief reageren op Gods uitgestoken hand! Ja, God wil, dat het ons goed gaat!

Hij wil gemeenschap met ons! Dàt weten we van God.

En dan gaat het nu vooral om Jezus.

Jezus, Gods Zoon. God als mens op aarde gekomen omdat wij, mensen, het niet klaar konden spelen om ons te houden aan de spelregels van het Verbond met God. Ik doel op de wet, de tien woorden.

Wij overtreden al te vaak een van die geboden. Wij verstarren al te vaak in ons gelijk, in ons verguizen van de ander.

Jezus niet!

Ja, Jezus, Hij was de enige die het Verbond tussen God en mensen wel in stand kon houden. Gelukkig, want steeds weer werd God teleurgesteld, omdat de mensen zich niet hielden aan Gods principiële leefregel: Hebt God lief bovenal en uw naaste als jezelf.

Jezus, de volmaakte, door God bedoelde mens.

Jezus, zoals we die kennen vanuit de bijbel.

Jezus is na een leven, waarin Hij leerde, wel deed en het komende rijk van God predikte, via een dubieus proces gekruisigd en begraven.

Werd zó dat Verbond in stand gehouden?

We kunnen ons dit heel moeilijk voorstellen. Zoveel liefde, ..., je eigen leven opgeven ten gunste van zóveel andere mensen .....

Ja, Gods wegen lijken moeilijk navolgbaar voor ons!

Maar hoe is het gegaan, daar in die grafkelder van Jozef van Arimathea? Ook nu weer ligt het anders, anders dan de discipelen van Jezus en de hem vergezellende mannen en vrouwen denken.

Zo ook Maria van Magdala.

's Morgens vroeg gaat ze naar het graf en tot haar schrik ziet ze, dat de afdeksteen van het graf weggerold is en dat het graf leeg is.

Zo is zij de eerste getuige van het lege graf.

Haar eerste conclusie is, dat het lichaam van Jezus gestolen is.

Maar waarom en door wie?

Ze gaat naar de haar - kennelijk - vertrouwde Petrus en naar Johannes, de discipel die Jezus lief had, en vertelt hen haar vreselijke ontdekking. Het lichaam van Jezus moet wel gestolen zijn!

Een vraag aan u:

Heeft zij begrijpelijk geconcludeerd? ----- Herkent u haar conclusie?

Maar heeft zij dan de veelvuldig over het komende lijden gesproken woorden van Jezus echt niet begrepen? Later schrijft Matteüs dat Jezus 4x Zijn lijden heeft aangekondigd (Mat 16 : 21; 17 : 22; 20 : 17; 26 : 1). -----

Trouwens, had u deze aankondigingen wel ten volle begrepen?

Petrus en Johannes rennen naar het graf. Johannes is er het eerste.

Opvallend: Petrus, altijd haantje de voorste, nu niet voorop.

Hindert hem nog zijn drievoudig verraad door te ontkennen bij Jezus te horen, daar door de portierster van het paleis van de hogepriester, het paleis waar Jezus binnengebracht was? (Johannes 18 : 15 vv)

Hoe ook, als Petrus ook bij het graf is gekomen, gaat hij de grafkelder binnen en ziet hoe ordelijk de windsels en de zweetdoek zijn opgevouwen en neergelegd.

Dát lijkt in elk geval niet op een diefstal. Daar is meestal haast bij geboden. Alles is dan meestal overhoop gehaald, zo weet ik uit eigen ervaring.

Petrus begrijpt er niets van.

Hij doorziet het verband niet van eerdere woorden uit de Schriften van de profeten over de Messias met:

die stem uit de hemel die sprak over Jezus als “de geliefde Zoon in wie God zijn welbehagen heeft” (Luc 3 : 22); en met:

de woorden van Jezus over Zijn lijden en opstanding tegen Zijn discipelen. Daar was hij toen bij, denk maar eens aan de derde aankondiging van dat lijden. (Luc 18 : 32); en met:

het lege graf nu. (Joh. 20 : 7)

Petrus vat het niet. Nòg niet.

Hij herinnert zich op dit moment absoluut niet de wel gezegde, maar toen niet begrepen woorden van Jezus, dat Hij uit de doden moest opstaan. Dat herkennen wij in Petrus: wat wij niet vatten, vergeten wij.

Maar Johannes herinnert het zich kennelijk wel: hij zag het en geloofde, zo staat het er (Joh 20 : 8). Johannes, de discipel die Jezus lief had!

Onzeker over wat nu te doen, gaan zij maar naar huis. Hoe nu verder?

Maria van Magdala was met de discipelen mee terug naar het graf gegaan. Ze bleef buiten, dicht bij het graf staan en huilde van verdriet. Ze blijft er staan, ook als Petrus en Johannes al weer weggegaan zijn.

Dan:

Zij kijkt nog eens naar binnen in de grafkelder en ze ziet 2 gestalten zitten in witte kleren. In haar verdriet valt haar niet eens op, dat het engelen zijn.

En ze blijft bij haar eerste conclusie, dat onbekenden haar Jezus hebben gestolen. Voor de tweede keer zegt ze dat.

Het antwoord van de beide engelen wacht ze niet eens af.

Maria draait zich om en ziet iemand staan, die ze voor de tuinman houdt. Ook die vraagt haar naar de reden van haar verdriet.

En ze spreekt voor de derde maal haar voorbarige conclusie, dat onbekenden het lichaam van Jezus hebben gestolen.

Drie keer. Net als Petrus bij zijn verraad over het horen bij Jezus.

Dan, na drie keer, **hoort** zij Jezus. Jezus die met die haar zo vertrouwde stem haar naam roept.

Daarop komt ze tot inzicht en tot geloof.

Dan vallen de stukjes informatie in haar geheugen op z'n plaats.

Daardoor weet zij al die eerder gesproken woorden van Jezus, die haar toen zo onbegrijpelijk voorkwamen, ineens wel te plaatsen.

Dan weet zij het: Jezus **is** de Messias, de Verlosser, haar Verlosser.

Jezus de overwinnaar!

Ze wil Jezus omarmen en Hem vast pakken.

Maar Jezus zegt: niet doen Maria, want Ik ben nog niet opgevaren naar de Vader. Jezus wil zich beschermen tegen aanraking.

Maria krijgt dan van Jezus de opdracht mee, om aan de discipelen te vertellen dat zij Jezus heeft gezien. Door deze ontmoeting is het duidelijk dat God sterker is dan het kwade, de dood.

God zelf heeft Jezus opgewekt tot nieuw leven.

Hoe? Niemand was erbij.

Maria constateerde dat de steen weggerold en het graf leeg was en dat zij Jezus gezien heeft en dat Hij leeft.

Hoe de opstanding van Jezus heeft plaats gevonden?

Dat is Gods grote geheim. Jezus is opgewekt uit de dood.

Dat moet dus voor ons genoeg zijn.

Prachtig overigens, dat hiervoor het woord “**opgewekt**” is gebruikt.

Immers, het woord “opgewekt” heeft twee betekenissen:

1. Tot het leven uit de dood teruggeroepen, zoals Jezus;
2. Blij, vrolijk, opgeruimd, levendig, positief gestemd.

U zou het zó kunnen formuleren:

Doordat Jezus is opgewekt (de eerste betekenis), raken daardoor de discipelen en Maria opgewekt (in de tweede betekenis) en worden wij nu hier op dit moment blij en opgewekt! Door deze blijdschap vervagen moeilijkheden, verstoringen in relaties. Die zijn er nog wel, maar we kunnen er op een goede bijbelse manier mee omgaan. Omgaan vanuit een dankbare en blijde houding voor wat God ons heeft toebedacht: leven vanuit het besef van de liefde, de goede omgang met de naaste. Dat is de goede grondhouding om aanvaardbare wegen te trachten te vinden voor de zaken van de dag van morgen.

Hoort u trouwens de opdracht aan Maria?

Ga naar Mijn broeders en vertel hun wat je gezien hebt, vertel hun, dat Ik binnenkort op zal varen naar God, Zijn Vader, onze Vader!

Hoort u het, twee zaken :

*) Jezus spreekt nu niet meer van Zijn discipelen, leerlingen, jongeren, maar van Zijn **broeders**. Dat woord brengt juist die grotere onderlinge verbondenheid tot uitdrukking in vergelijking tot dat afstandelijke en hiërarchische leerling.

*) En Jezus geeft een opdracht. Niet alleen aan Maria, maar ook aan ons. Ga vertellen aan de mensen om u heen dat u het weet: **Jezus leeft!** Daarom is er hoop niet alleen voor mij, ook voor u!

Maar ik wil u nog iets meegeven vanmorgen.

Daartoe vertel ik u deze prachtige en blijde paasboodschap uit het evangelie van Johannes nog een keer, maar nu vanuit de persoon van Maria Magdalena.

Dan zou je de Paasboodschap zó kunnen weergeven:

Ja, de discipelen hadden hun Meester verloren op Golgotha, moeder Maria haar Zoon en velen hun vriend en hun grote voorbeeld, maar

Maria uit het plaatsje Magdala had haar Verlosser aan de dood moeten afstaan. (Magdala is een klein dorpje, iets ten noord-oosten van Nazareth, aan het meer van Galilea).

Haar Verlosser ja, want Maria was destijds door Jezus van de donkerste machten van de duivel bevrijd. De evangelist Lucas zegt van haar, dat Jezus 7 duivelen bij haar heeft uitgeworpen. (Lucas 8:3)

Haar vreugde toen zal met geen pen te beschrijven zijn geweest.

Daarom is haar grote angst nu voorstelbaar: komen de duivelen, die stemmen in haar hoofd, nu terug? Begint alles nu opnieuw?

Wij kunnen ons dan ook heel goed in denken, dat Maria, zodra het sabbatsverbod om te reizen niet meer geldig is, zich naar het graf van haar Verlosser spoedt, om nog even heel dicht bij het lichaam van Jezus te zijn. Om er te treuren. Dat kunnen we heel goed meevoelen.

Zo komt ze intens verdrietig bij het graf van Jozef van Arimathea, vlak bij de plaats van de kruisiging – Golgotha.

Als ze bij het graf is gekomen:

Ze kan haar ogen niet geloven! De sluitsteen van het graf is weggerold!

Het lichaam van Jezus is weg! Diefstal! Iets anders kan ze niet

verzinnen. Kunnen zij Jezus dan zelfs als Hij dood is niet met rust laten?

Waaróm?

Wie?

Nu is Maria alles kwijt: het lichaam van Jezus is ook nog weg. Ze is in elk opzicht dakloos geworden. Waarheen nu?

Terug naar de onverlosbaarheid van een door de demonen bezetene?

Ze is volstrekt van slag.

Iets later spreekt zij zelfs met engelen alsof het gewone mensen zijn.

Ze merkt het daarbij niet eens dat dit engelen zijn!

Dan: ineens is er Jezus!

Maar Maria weet niet, dat haar mede-lijdende Verlosser, Heer en God voor haar staat. Ze herkent Hem niet eens. Ze ziet Hem aan voor de tuinman.

Kunt u zich ook zo herkennen in het verdriet van Maria?

Als je zó verdrietig bent, dan zie je de werkelijkheid niet meer. Dan zie je door relationele problemen en verstoorde verhoudingen de blijde werkelijkheid van Pasen niet meer. Wat herkenbaar is dit nu voor ons als gemeente van Goutum.

Maar wat horen we: Jezus herkent haar wel!

Jezus noemt haar als een echte goede herder, bij haar naam: Maria!

Meer niet, alleen de naam, Maria.

Als iemand van wie je houdt, zo alleen je naam uitspreekt, dan herken je

de klank en dan weet je wat er niet bij gezegd wordt, maar er wel bij hoort.

Hoe voelen wij ons soms alleen, terneer geslagen, somber?

Vereenzaamd, ondanks mensen om ons heen.

Hoe komen wij weer in een huis, een gemeente, in een omgeving met liefde, warmte en gezelligheid, zonder zorgen en verdriet?

Weet dan: uw naam, jouw naam is genoemd:

Bij God is uw naam genoemd, ja de naam van een ieder die de Here vreest, zo horen wij het de profeet Jesaja zeggen.

En we weten het toch, ook bij je doop en of je belijdenis is je naam genoemd. Zo nu ook hier, wordt je naam genoemd: Jezus kent je, Jezus roept je!

En als wij dan soms in onze vertwijfeling of zorgen roepen:

Waar is God nu, nu ik hem zo nodig heb? Waar is Hij nu?

Ik mag het u zeggen: Hij **is** er wel!!

Hij kan er zijn zonder herkend te worden!

Hij is hier en Hij roept u!

Ik kan niet al uw namen gaan afroepen, maar zó moet u de prediking van vanmorgen horen:

Jezus roept u en zegt: Willy, Sytske, Johan, Gerben, ... u allemaal!

Vol liefde roept Hij vandaag zo uw naam.

Hij zegt: Ik heb je lief, Ik ben ook voor jou gestorven! Ik ben opgestaan!

Wees mijn discipel! Kom, vertel het aan anderen! En bovenal: Leef vanuit dit evangelie!

U, broeders, zusters wordt bedoeld en aangesproken! Jullie, jongens en meisjes, jullie horen Jezus tot je roepen! Nu, tijdens deze dienst!

Jezus roept u, dat gaat van hart tot hart.

Jezus roept u, daarmee is Hij in staat om u van uw kwade dingen te verlossen, om een uitweg uit verdrietig makende problemen te bereiken.

Ja, als de duivel ons aanvecht, dan is ons antwoord:

Jezus kent mijn naam!

Als wij Hem kwijt zijn, dan is Hij ons niet kwijt!

Dit is het paasevangelie: het goddelijke roepen geschiedt ons!

En daarom, laten we ons voegen bij Maria met haar antwoord:

Rabboeni! Dat is "mijn meester!"

Jezus noemt onze naam en zo openbaart Hij zichzelf: als mijn meester, mijn herder, mijn leraar!

Ja Here, Gij zijt het, Gij zijt er. Meer vraag, meer wens ik niet.

Zegt u het met mij? Rabboeni! Halleluja! **Amen.**